Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (седми състав)

30 септември 2016 година [1]

„Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Решение, с което се установява нарушение на член 102 ДФЕС — Определяне от пристанищната администрация в Сплит на максимални равнища на тарифите за пристанищни услуги за вътрешен трафик — Отхвърляне на жалба — Разглеждане на случая от орган по конкуренция на държава членка — Липса на интерес за Съюза“

По дело T-70/15

Trajektna luka Split d.d., установено в Сплит (Хърватия), за което се явяват M. Bauer, H.-J. Freund и S. Hankiewicz, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват C. Giolito, C. Urraca Caviedes и I. Zaloguin, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2014) 9236 окончателен на Комисията от 28 ноември 2014 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателя жалба, съдържаща твърдения за извършени нарушения на член 102 ДФЕС от пристанищната администрация в Сплит или на членове 102 ДФЕС и 106 ДФЕС от Република Хърватия или пристанищната администрация в Сплит (преписка AT.40199 — Пристанище Сплит),

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав),

състоящ се, по време на разискванията, от: M. van der Woude, председател, I. Ulloa Rubio (докладчик) и A. Marcoulli, съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

1 — Език на производството: английски.

Решение [2]

Обстоятелства, предхождащи спора [...]

Производство и искания на страните [...]

От правна страна

По компетентността на Общия съд [...]

По съществото на спора [...]

По първия мотив, относно вероятността да се докаже наличието на нарушение [...]

26 На второ място, макар според жалбоподателя да е недопустимо Комисията да твърди, че НОК [националният орган по конкуренция] вече е разгледал случая, за да изключи за наличието на интерес на Съюза, като същевременно признае, че член 13, параграф 2 от Регламент № 1/2003 не е приложим в случая, трябва да се припомни, че тази разпоредба, както и всички разпоредби от посочения регламент, се отнася до случаите, в които се прилагат членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС (решение от 21 януари 2015 г., easyJet Airline/Комисия, T-355/13, EU:T:2015:36, т. 43).

27 Следователно Комисията може да отхвърли жалба въз основа на разпоредбите на член 13, параграф 2 от Регламент № 1/2003 само ако жалбата е била разгледана с оглед на правото на Съюза в областта на конкуренцията (решение от 21 януари 2015 г., easyJet Airline/Комисия, T-355/13, EU:T:2015:36, т. 44).

28 Същевременно, макар в разглеждания случай между страните да е безспорно, че НОК се е позовал само на хърватското национално право, трябва да се отбележи, че в точки 14 и 15 от обжалваното решение Комисията единствено потвърждава изложеното от жалбоподателя твърдение в писмото му от 19 август 2014 г., че разпоредбите на член 13, параграф 2 от Регламент № 1/2003 не могат да се използват, доколкото в решението си НОК се е произнесъл само с оглед на националното право.

29 Затова с основание в точки 15 и 18 от обжалваното решение Комисията правилно приема, че член 13, параграф 2 от Регламент № 1/2003 не е приложим в разглеждания случай. [...]

33 На трето място, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че НОК не е приложил правото на Съюза и не е извършил надлежна оценка на положението, от една страна, както току-що бе отбелязано в точка 30 по-горе, жалбоподателят не оспорва, че разпоредбите от националното право, на които самият той основава първоначалната си жалба, са еквивалентни на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС. Поради това трябва да се приеме, че заключенията на НОК биха били идентични, ако този орган бе извършил анализа си с оглед на тези членове.

34 От друга страна, евентуално пострадалите от нарушение икономически оператори не могат да разглеждат Комисията като апелативен орган, който може да отмени решенията на национален орган, отхвърлил жалбата им. Всъщност контролът върху решенията на органите по конкуренцията на държавите членки е само в прерогативите на националните юрисдикции,

2 — Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

които изпълняват съществена функция при прилагането на правилата на Съюза в областта на конкуренцията (вж. в този смисъл решение от 21 януари 2015 г., easyJet Airline/Комисия, T-355/13, EU:T:2015:36, т. 20).

[…]

По втория мотив, основан на твърдението, че националните юрисдикции и органи изглежда се намират в по-добро положение, за да разгледат повдигнатите въпроси […]

52 Трето, жалбоподателят твърди, че поради липсата на какъвто и да било опит на Комисията във връзка със способността на хърватските национални юрисдикции да разглеждат такива случаи, тъй като Република Хърватия била сравнително нов член на Съюза, Комисията трябвало да разгледа случая по-задълбочено, още повече че никоя национална юрисдикция още не била прилагала правото на Съюза в областта на конкуренцията.

53 Трябва да се подчертае, че Република Хърватия се е присъединила към Съюза едва след като е изпълнила определените от Европейския съвет в Копенхаген (Дания) на 21 и 22 юни 1993 г. политически и икономически критерии и задължения на кандидатстващите за присъединяване държави. Тези критерии изискват от държавата кандидат именно да може да изпълнява задълженията, произтичащи от присъединяването, и по-специално да бъде способна да приложи ефективно правилата, нормите и политиките, формиращи правната рамка на Съюза.

54 Поради това способността на хърватските юрисдикции да прилагат правото на Съюза по принцип не може да се поставя под въпрос.

55 Впрочем в случая трябва да се констатира, че жалбоподателят не представя никакви конкретни доказателства, с които евентуално да се докаже неспособността на хърватските юрисдикции да преценят разглежданото положение. […]

По третия мотив, свързан с последиците за функционирането на вътрешния пазар […]

По сезирането на Комисията с други жалби, свързани със същия случай […]

По съдебните разноски […]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Trajektna luka Split d.d. да заплати съдебните разноски.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 30 септември 2016 година.

Подписи